

prima instanță – G. Bivol

instanța de apel – N. Vascan, E. Clim, Iu Cotruță

ÎNCHEIERE

06 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de către ÎM "Elita-5 Altepi" Societatea cu răspundere limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de „Milarservice” Societatea cu răspundere limitată împotriva ÎM “Elita-5 ALTEPI” Societatea cu răspundere limitată privind încasarea datoriei și dobânzii de întârziere și acțiunea reconvențională a ÎM “Elita-5-ALTEPI” Societatea cu răspundere limitată împotriva „Milarservice” Societatea cu răspundere limitată privind aprobarea reținerii sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de ÎM "Elita-5 Altepi" Societatea cu răspundere limitată ÎM "Elita-5 Altepi" Societatea cu răspundere limitată și s-a menținut fără modificări hotărârea Judecătoriei Cnetru mun. Chișinău din 19 februarie 2014

c o n s t a t ă:

La data de 24 martie 2013 „Milarservice” Societatea cu răspundere limitată a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva ÎM “Elita-5 ALTEPI” Societatea cu răspundere limitată privind încasarea datoriei pentru serviciile de transport în sumă de 3 915,65 lei, penalitatea pentru încălcarea condițiilor contractuale în sumă de 5 813,60 lei și cheltuielile de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a invocat faptul că, la data de 04 octombrie 2012, între „Milarservice” Societatea cu răspundere limitată, în calitate de transportator, și ÎM “Elita-5 ALTEPI” Societatea cu răspundere limitată, în calitate de beneficiar, a fost încheiat un contract - comandă de transport №130, pentru transportarea mărfii ultimului, pe ruta Ucraina - Moldova, iar beneficiarul s-a obligat să achite costul serviciilor de transport în sumă de 750,00 dolari SUA, prin transfer bancar, timp de 5 zile bancare după descărcarea mărfii.

Astfel, indică reclamantul că la data de 06 octombrie 2012 între „Milarservice” Societatea cu răspundere limitată și ÎM “Elita-5 ALTEPI” Societatea cu răspundere limitată a fost semnat Actul serviciilor prestate, iar ca rezultat al semnării de către părți a actului menționat mai sus, tot la data de 06 octombrie 2012 „Milarservice” Societatea cu răspundere limitată a emis Factura fiscală seria HB № 1028448 în sumă de 9 267,53 lei, ÎM “Elita-5 ALTEPI” Societatea cu răspundere limitată semnând-o și aplicând ștampila întreprinderii pe actul respectiv, fapt care atestă recepționarea serviciilor prestate de către prima.

Menționează reclamantul că „Milarservice” Societatea cu răspundere limitată a prestat serviciile de transport în termenul, la prețul și în condițiile stipulate în contract - comandă de Transport № 130, însă totuși ÎM “Elita-5 ALTEPI” Societatea cu răspundere limitată nu a achitat costul total respectivelor servicii.

Conform prevederilor contractului - comandă de Transport № 130 din 04 octombrie 2012, termenul de plată a serviciilor de transport a fost data de 12 octombrie 2012 (5 zile din data predării încărcăturii).

Cu scopul soluționării pe cale amiabilă a problemei apărute, „Milarservice” Societatea cu răspundere limitată la data de 16 noiembrie 2012 a expediat în adresa ÎM “Elita-5 ALTEPI” Societatea cu răspundere limitată o reclamație, prin care a solicitat achitarea datoriei în suma de 9 267,53 lei pentru serviciile de transport și 3 150,96 lei penalitate pentru întârzierea efectuării plăților, în termen de 5 zile din momentul recepționării reclamației. Reclamația a fost transferată la 16 noiembrie 2012 prin fax și prin poștă, fiind recepționată de către destinatar la data de 20 noiembrie 2012.

Consideră reclamantul că condițiile contractuale privind termenul și mărimea achitării au fost încălcate și până la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, de la ÎM “Elita-5 ALTEPI” Societatea cu răspundere limitată au fost efectuate transferuri de la 16 noiembrie 2012 - 5 351,88 lei din suma 9 267,53 lei, iar careva explicații de la ÎM “Elita-5 ALTEPI” Societatea cu răspundere limitată privind neachitarea datoriei reclamantul nu a primit.

Potrivit condițiilor speciale contractului-comandă №130 din 04 octombrie 2012, părâtul urmează să achite o penalitate în mărime de 1% pentru fiecare zi de întârziere. Astfel, suma datorată constituie: 3 915,65 lei - pentru serviciile de transport și 5 813,60 lei - pentru încălcarea condițiilor contractuale. Termenul de plată a serviciilor de transport -12 octombrie 2012.

La data de 21 octombrie 2013, ÎM “Elita-5 ALTEPI” Societatea cu răspundere limitată a depus o cerere reconvențională împotriva „Milarservice” Societatea cu răspundere limitată, solicitând instanței de judecată respingerea cererii de chemare în judecată și reținerea sumei în valoare de 3 915,65 lei din factura fiscală seria HB nr. 1028448 din 24 august 2012 ca neîntemeiată.

În motivarea cererii reconvenționale ÎM “Elita-5 ALTEPI” Societatea cu răspundere limitată a invocat faptul că, la 21 august 2012 între „Milarservice” Societatea cu răspundere limitată în calitate de „Expeditor” și ÎM “Elita-5 ALTEPI” Societatea cu răspundere limitată în calitate de „Client” a fost încheiat un contract de transportare a mărfurilor, care la momentul înaintării cererii, nu este reziliat.

În conformitate cu cap. 1 al contractului nominalizat, obiectul este parteneriatul dintre părți, prin care expeditorul la comanda clientului oferă servicii de organizare și efectuare a serviciilor de transport a mărfurilor, ce respectiv, stabilește un raport de colaborare la comanda clientului.

În baza contractului nominalizat, ÎM "Elita-5 ALTEPI" Societatea cu răspundere limitată la data de 21 august 2012 a semnat cu transportatorul contractul - comandă de transportare a mărfurilor și respectiv pârâțul a efectuat transportarea mărfii, însă la data de 24 august 2012, în momentul efectuării serviciilor de transport, reprezentantul reclamantului în momentul recepționării mărfii a depistat că o parte din marfă (161 bucăți de suc la 2L în valoare de 3 915,65 lei), este deteriorată, fapt confirmat prin contractul - comandă de transport din 21 august 2012 și CMR nr. 001764 din 24 august 2012, în mențiunile din pct. 27 a căruia fiind întocmit un Act, prin care s-a constatat prejudiciul, semnat și de reprezentantul pârîtului - Stolnic M.

Astfel, indică pârîțul/reclamantul că „Milarservice” Societatea cu răspundere limitată a cunoscut sau trebuia să cunoască, că serviciul acordat a fost necalitativ, ÎM "Elita-5 ALTEPI" Societatea cu răspundere limitată, fiindu-i aduse prejudicii în sumă de 3 915,65 lei.

Menționează ÎM "Elita-5 ALTEPI" Societatea cu răspundere limitată că, în conformitate cu pct.4.2.1. al contractului din 21 august 2012, expeditorul poartă răspundere pentru pierderea sau deteriorarea încărcăturii clientului în mărimea prejudiciului demonstrat documental.

Respectiv consideră că „Milarservice” Societatea cu răspundere limitată este obligat la despăgubirea ÎM "Elita-5 ALTEPI" Societatea cu răspundere limitată în sumă de 3 915,65 lei.

Suplimentar, a indicat ÎM "Elita-5 ALTEPI" Societatea cu răspundere limitată că odată ce au fost puși la curent reprezentanții pârâțului, mai mult ca atât ducând negocieri directe cu administratorul „Milarservice” Societatea cu răspundere limitată, ultimul tot promițând că întreprinderea va diminua suma serviciilor incluse în facturile fiscale în valoarea sumei prejudiciului până în final nu au facut-o, astfel ÎM "Elita-5 ALTEPI" Societatea cu răspundere limitată a efectuat transferul în scop de a achita serviciile de transport, oneros executându-și obligațiunile, pentru factura fiscală seria HB nr. 1028448, suma de 3 915,65 lei fiind exclusă din onorariul expeditorului.

Prin hotărîrea judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 19 februarie 2014, cererea de chemare în judecată depusă "Milarservice" Societatea cu răspundere limitată a fost admisă parțial cu dispunerea încasării de la ÎM "Elita-5 ALTEPI" Societatea cu răspundere limitată în beneficiul "Milarservice" Societatea cu răspundere limitată datoria și penalitatea de întârziere în mărime de 5 813, 60 lei și taxa de stat în mărime de 270 lei, iar cererea reconvențională înaintată de ÎM "Elita-5 ALTEPI" Societatea cu răspundere limitată a fost respinsă (f.d.48, 51-55).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2014 a fost respinsă cererea de apel declarată de "Elita-5 ALTEPI" Societatea cu răspundere limitată și s-a menținut fără modificări hotărîrea judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 19 februarie 2014 (f.d.81-86).

La 17 martie 2015 ÎM "Elita-5 ALTEPI" Societatea cu răspundere limitată a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea inițială să fie respinsă ca neîntemeiată, iar acțiunea reconvențională să fie admisă în mod integral; încasarea de la "Milarservice" Societate cu răspundere limitată în beneficiul recurentului a taxei de stat.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, concluziile expuse de instanța de apel sunt nefondate și ilegale, contradictorii cu circumstanțele cauzei și probele administrate, sunt unilaterale, iar la adoptarea lor instanța a aplicat o lege care nu trebuia aplicată.

A indicat că, în speță corect a fost reținut că obiectul relațiilor contractuale dintre părțile în litigiu a fost prestarea serviciilor de transport de către "Milarservice" Societatea cu răspundere limitată către ÎM "Elita-5 ALTEPI" Societatea cu răspundere limitată conform contractului fără număr din data de 21 august 2012. În perioada de valabilitate au fost prestate mai multe servicii de transport, care erau efectuate în baza comenzilor.

"Milarservice" Societatea cu răspundere limitată a invocat în susținerea pretențiilor de încasare a datoriei pentru serviciile de transport și a penalității comanda nr. 130 din 04 octombrie 2010, iar ÎM "Elita-5 ALTEPI" Societatea cu răspundere limitată a invocat în susținerea pretențiilor recunoașterea a legalității reținerii sumei pentru încărcătura deteriorată comanda nr. 66 din data de 21 august 2012.

Serviciile prestate conform comenzii nr. 66 din 21 august 2012 au fost defectuoase fapt reținut de prima instanță și de instanța de apel. În consecință, prima instanță a aplicat corect art. 1015 alin. (1) Cod civil, respingând capătul de cerere prin care "Milarservice" Societatea cu răspundere limitată a solicitat încasarea datoriei în sumă de 3 915, 65 lei, deoarece s-a constatat cu certitudine și s-a reținut că încărcătura a fost deteriorată, iar valoarea încărcăturii diminuată constituie suma de 3 915, 65 lei. Deși s-a reținut că a fost diminuată valoarea încărcăturii, iar pretențiile reclamantului "Milarservice" Societatea cu răspundere limitată cu privire la încasarea datoriei au fost respinse, inexplicabil din care cauză cerințele pîrîtului ÎM "Elita-5 ALTEPI" Societatea cu răspundere limitată din cerere reconvențională au fost respinse.

De asemenea, a menționat că, este evident că încasarea penalității în lipsa vinovăției este rezultatul interpretării ronate a legii și neaplicarea legii care trebuia aplicată.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Conform scrisorii de înștiințare anexată la materialele dosarului rezultă că, copia deciziei instanței de apel din 19 noiembrie 2014 a fost expediată în adresa participanților la 15 decembrie 2014 (f.d.87), însă nu există dovadă de înștiințare legală, motiv pentru care instanța de recurs consideră că recurentul, declarînd recursul la data de 17 martie 2015, s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Analizînd modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele aplicînd corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcei contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod

arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de ÎM "Elita-5 ALTEPI" Societatea cu răspundere limitată poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de ÎM "Elita-5 ALTEPI" Societatea cu răspundere limitată în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de ÎM "Elita-5 ALTEPI" Societatea cu răspundere limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecător

Judecătorul:

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari